

drift, hvortil de nødvendige Pengemidler i Virkeligheden kan skaffes ret lokalt. Her er Forholdet et andet, idet der er Tale om Stordrift, og hvis Selskabet skal have nogen Mulighed for at skaffe sig ny Kapital, maa der med de nuværende Pengeforhold i alt Fald være Adgang til, at Udbyttet i gode Aar kan naa op til de 8 pCt. Jeg kan godt oplyse, at Selskabet har indhentet Tilbud paa et fast Obligationslaan med Statsgaranti, og at det billigste Tilbud, det har været muligt at opnaa, er et Laan til en effektiv aarlig Rente af omkring 7 pCt. Jeg synes ikke, man kan sige, det er forfærdelig meget, om man i de gode Aar kan naa op til 8 pCt., saa meget mere som en Maksimalrente af 8 pCt. udgør i Virkeligheden kun ca. 6 pCt. af den Aktionærene tilhørende, i Selskabet indestaaende Kapital efter en Vurdering uden Hensyn til Konjunkturstigning, og til ca. 6,4 pCt. af Kapitalen, naar Aktierne sættes til 125 pCt. Man maa nemlig ogsaa erindre, at Selskabet ejer en Kapital paa godt 4 Mill. Kr., som man ikke faar noget Udbytte af, hvis Renter tilgaar Dispositionsfonden og saaledes i Virkeligheden kommer Telefonen til gode. Man har derfor fra Flertallets Side ikke ment at kunne stille Selskabet haardere Betingelser, saa meget mere som det maatte føre til nye Forhandlinger, hvor det var usikkert, ja, i allerhøjeste Grad tvivlsomt, om Selskabet overhovedet vilde tage mod en Koncession til en lavere Rente, da det, som Pengemarkedet er, og efter hvad der foreligger oplyst, i saa Fald kunde være ret vanskeligt at drive det, og det vilde være vanskeligt for ikke at sige umuligt at foretage en Aktieudvidelse i den kommende Tid med en lavere Maksimalrente end 8 pCt.

Jeg har allerede oplyst, at Abonnenternes Krav om at blive repræsenteret i Statstilsynet blev frafaldet, idet man erkendte, at det ikke godt kunde imødekommes, navnlig under Hensyn til Professor P. O. Pedersens Erklæring i Udvalget, at alle de Oplysninger til Bedømmelse af Takstspørgsmaalet, der kunde være af Interesse for Abonnentforeningen, selvfølgelig var til Disposition for en autoriseret Abonnentrepræsentation.

Endvidere blev man enig om, at de i Koncessionen optagne Bestemmelser om

samtliges Selskabers Vilkaar og Smaatakster skulde stadfæstes af Ministeren for offentlige Arbejder, der ligeledes træffer Afgørelse om saadanne Ændringer i disse, om hvilke der ikke kan opnaas Enighed ved Forhandling mellem Selskabet og Abonnentrepræsentationen. — Jeg har allerede gjort opmærksom paa enkelte Resultater, man har opnaaet efter Forhandlingen herovre, hvor jeg tror, man lærte, at man meget godt kunde forhandle sammen, naar man blot gik til det med god Villie.

Endelig var der rejst Spørgsmaal om Maksimalhonoraret til Selskabets Bestyrelse. Der staar i Telefonkommissionens Betænkning, at Selskabets Bestyrelseshonorar ikke maa overstige 50 000 Kr. Forholdet er altsaa ikke det, at man har sikret Bestyrelsen 50 000 Kr., men at det var det højeste, man maatte naa til. Fra anden Side har man ment, at 25 000 Kr. vil være nok. Nu er Forholdet det, at Bestyrelsen bliver lidt rigelig stor i første Omgang ved Sammenslutningen af de to Selskaber, idet begge Selskabers Bestyrelse skulde gaa over som Bestyrelse indtil videre, indtil Afgang ved Død eller paa anden Maade foregik — det er et Led i Overenskomsten mellem de to Selskaber —, og Staten skulde ogsaa have en Repræsentation. Derved vilde man komme op paa et Bestyrelsesmedlemsantal paa 18. Vi har fra Flertallets Side ikke ment at burde røre ved det Spørgsmaal, idet vi mener, at Selskabet til enhver Tid er interesseret i at blive administreret saa billigt som muligt og spare saa meget som muligt ogsaa paa Udgifterne til sin Bestyrelse, og vi mener desuden, at hvis overhovedet en saadan Bestyrelse skal bestille noget og tage nogen Part af Ansvar i et Selskab, der administrerer 12—14—15 Mill. Kr. om Aaret, kan der vel ikke være saa særlig meget at indvende mod Størrelsen af disse Beløb. For øvrigt er hele Spørgsmaalet ikke saa stort, hvis vi holder os til de to Hovedbeløb 50 000 Kr. og 25 000 Kr.; 25 000 Kr. vil betyde ca. 30 Ø. pr. Telefonabonnent om Aaret; Spørgsmaalet drejer sig altsaa ikke om Alverden.

I Telefonkommissionens Betænkning var Statens Repræsentation ansat til en Trediepart af Selskabets Bestyrelse. Jeg forstod Forholdet saaledes, at Underudvalget var fuldt